

Abstrakt

Diplomová práce je pokusem o vymezení a zachycení problematiky vztahu symbolu a architektury, což se zde odehrává ve dvou hlavních tematických okruzích.

První okruh se věnuje problematice symbolu, kterou se práce snaží prezentovat na principu základního rozdělení symbolů na oblast progresivně restitativní a oblast regresivně redukční, jak ji v českém kulturologickém prostředí razil profesor Borecký.

V rámci kulturologické interdisciplinarity práce předvádí chápání symbolu na příkladech různých humanitních oborů jako filosofie, psychologie, sociologie, kulturní antropologie nebo religionistika. Respektive uvádí příklady chápání symbolu v rámci myšlenkových konceptů, významných představitelů zmíněných oborů, přičemž klade důraz na rozdílné chápání symbolu u autorů jako S. Freud, C. G. Jung, E. Cassirer, P. Ricoeur, C. Geertz nebo M. Eliade.

Druhá část je pak věnována symbolickému způsobu chápání světa a jeho architektonické reprezentaci. Toto chápání fenoménů reality se odráží v zakládání míst a jejich rozvoji ve významuplný prostor lidské existence prostřednictvím symbolické schopnosti reprezentovat tyto významy architektonicky. Architektura je zde představována jakožto splynutí stavitelského řemesla se symbolickými obsahy. V této snaze práce vychází zejména z myšlenek fenomenologicky orientovaných autorů jako např. Ch. Norberg-Schulz, D. Veselý a dalších.

Lidskou schopnost artikulovat pomocí architektury symbolické obsahy kultury tato práce ilustruje na příkladu gotické katedrály a na příkladu modernistické snahy vybudovat zcela nový svět, novou civilizaci pomocí architektonické symbolizace svých kulturně-politických ideálů.